

Efter *stk. 2* vil tilbagebetaling før forfaldstidspunktet være betinget af, at basiskapitalen efter tilbagebetalingen ikke er mindre end kapitalkravet. Hvis indfrielsen medfører en risiko for, at instituttet ikke kan opfylde kapitalkravet, uanset at det opfyldes på det tidspunkt, hvor indfrielsen finder sted, kan Finanstilsynet undlade at give tilladelsen. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis indfrielsen indebærer, at den finansielle virksomhed vil ligge meget tæt på solvensgrænsen.

Tilladelsen kan kun gives, når en finansiel virksomhed konkret ønsker at indfri kapitalen. Der kan således ikke opnås en generel tilladelse til at indfri kapitalen på ethvert tidspunkt.

Stk. 3 fastslår, at nedskrivning efter *stk. 1, nr. 5*, kun kan ske i de tilfælde, hvor den finansielle virksomhed enten får tilført ny kapital således, at kapitalkravet opfyldes, eller ophører uden tab for de ikke efterstillede kreditorer. Sidste led er en ændring i forhold til bestemmelsen i bekendtgørelse om efterstillet kapital, efter hvilken selskabet sammensluttes med et andet institut. Ved at udvide bestemmelsen til at sikre, at ophør kun kan ske, såfremt det sker uden tab for de ikke efterstillede kreditorer, sikres at de kreditorer, der har krav på beskyttelse i en situation, hvor kapitalen er tabt, får denne beskyttelse.

Da investorerne ikke har repræsentation i selskabsorganerne, er det i 2. pkt. anført at nedskrivning kun kan ske med et beløb, som er godkendt af de eksterne revisorer og Finanstilsynet. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke sker uberettiget nedskrivning.

Nedtrappingsordningen i *stk. 4* udgør alene tale om en redaktionel ændring. *Nr. 4* er ny for forsikringsselskaber og er indført som følge af harmoniseringen af bestemmelserne.

For at lette forståelsen af bestemmelsen er det valgt at flytte den til et selvstændigt stykke og samtidig tydeliggøre nedtrappingskravet. Bestemmelsen regulerer det beløb, der kan medregnes som supplerende kapital.

Stk. 4 gælder alene for den ansvarlige lånekapital, der har fast løbetid. For disse er der en nedtrappingsordning for det beløb, der kan medregnes som supplerende kapital. I det tredjesidste år inden den aftalte forfaldsdato kan der således kun medregnes 75 pct. af den oprindelige kapital, i det næstsidste år kan der kun medregnes 50 pct., og i det sidste år kan der kun medregnes 25 pct.

Stk. 5 fastlægger en øvre grænse for størrelsen af summen af rentestigninger ved udstedelse af ansvarlig lånekapital. Rentestigningerne må tidligst finde sted 3

år efter udstedelsen. Såfremt summen af rentestigningerne overstiger grænsen på 150 basispunkter fratrukket swap-spændet, anses den ansvarlige lånekapital for at forfalde og den ansvarlige lånekapital skal derfor reduceres i overensstemmelse med *stk. 4*, dvs. påbegyndes 3 år før rentestigningen. Bestemmelsen gælder ikke for aftaler vedrørende ansvarlig lånekapital indgået før lovens ikrafttrædelse.

Stk. 6 indeholder en regel, hvorefter den finansielle virksomheds tilbagekøb af egne beviser skal godkendes af Finanstilsynet, hvis beholdningen overstiger 2 pct. af den udstedte kapital. Bestemmelsen har ikke tidligere været gældende for fondsmæglerselskaber, forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Reglen skal hindre, at nedtrappingsreglen i *stk. 4* omgås ved tilbagekøb af egne beviser. Grænsen på 2 pct. beregnes på baggrund af den samlede udstedelse og i forhold til den udstedte kapital efter § 135.

I forbindelse med omsætningen af disse kapitalbeviser kan det være hensigtsmæssigt, at den finansielle virksomhed har en mindre beholdning af kapitalbeviser, de selv har udstedt. Derfor kan, den finansielle virksomhed uden Finanstilsynets godkendelse erhverve op til 2 pct. af den udstedte kapital.

Finanstilsynet kan efter *stk. 7* dispensere fra grænsen på 150 basispunkter. En dispensation vil f.eks. kunne gives, hvis renteniveauet på tidspunktet for udstedelsen af den ansvarlige lånekapital er meget ustabil. Dispensationsadgangen giver Finanstilsynet mulighed for at ændre grænsen på de 150 basispunkter. Dispensationen skal foreligge inden aftalen indgås.

Til § 136

Bestemmelsen er i hovedsagen en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A, og med forslaget gennemføres yderligere EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen fastsætter, at et gensidigt selskab kan medregne et beløb i basiskapitalen, hvis det har mulighed for ekstraordinært at hæve præmierne i løbet af året.

Bestemmelsen foreslås dog ændret ved, at Finanstilsynet skal godkende kapitalelementet. Dertil kommer, at kapitalelementet foreslås at indgå i den samlede begrænsning af den supplerende kapital, der højst kan indgå med 50 pct. af kapitalkravet eller med kernekapitalen efter fradrag.